

Què vol dir que Jesús és «Fill de Déu»...

Per tal d'explicar qui és Jesús, els cristians usen l'expressió "Fill de Déu". El mateix Jesús per referir-se a Ell mateix es deia "Fill de l'home". Què signifiquen aquests títols? Per entendre'ls cal anar a l'Antic Testament. En el Salm 2, el Messies de Déu est anomenat "Fill". *«Ell m'ha dit: "Tu ets el meu fill;/ avui jo t'he engendrat. / Demana-m'ho, i et daré els pobles per herència,/ posseiràs el món d'un cap a l'altre"»*. L'expressió "Fill de Déu" vindria a significar que Jesús ve a restaurar al món la voluntat de Déu (és a dir l'amor entre totes les gent, el Regne de justícia, la realització del sermó de la muntanya) que els poderosos d'aquest món no realitzen.

El cristianisme, com el judaisme, és una religió monoteïsta. Només hi ha un únic Déu, pare i creador. Però al mateix temps és una religió "trinitària". Des del I Concili de Laterà (any 1123) els cristians diuen:

«Creiem fermament i confessem que hi ha un sol veritable Déu, immens i immutable, incompreensible, tot poderós i inefable, Pare, Fill i Esperit Sant: Tres Persones, però una sola essència, substància o naturalesa absolutament simple».

Què vol dir això? Doncs que el Déu cristià està compost de tres elements Pare, Fill i Esperit Sant, tots tres d'igual importància.

Déu pare és el creador del món, «misericordiós i clement», mentre el Fill és el seu enviat, Jesús, que revela el pensament del pare i en dona testimoni amb la seva pròpia vida, mort i resurrecció. Finalment l'Esperit Sant és un concepte molt més complex de definir – i de fet és indefinible. Si es rellegeix la definició del Laterà, Déu és "incompreensible" i això vol dir que supera la raó humana. L'Esperit seria la capacitat d'entendre el món des de la fe, la forma de copsar el món amorosament que hi ha en cada seguidor de Crist i en l'Església en el seu conjunt. "Esperit" tradueix el mot hebreu "*ruah*", que significa bufera, aire, vent. Vindria a ser el "vent" que mou l'Església al llarg de la història fins realitzar el missatge de Crist.

En aquest context trinitari, Fill de Déu vindria a significar, doncs, que hi ha un home (Jesús) que ha estat triat per Déu mateix per restablir l'ordre del món (l'ordre de l'amor) entre els humans. Per als cristians, si un home pot ser Déu aquest home és Jesús perquè és qui ha complert fins al final la voluntat de Déu. El fill de Déu és igual a Déu i la seva paraula inspira l'Esperit.

A l'Evangeli de Joan (5:18) s'explica que Jesús va curar un paralític a la piscina de Betzata a Jerusalem i que, a més, ho va fer en dissabte, el dia que la Llei jueva prohibeix treballar. Se'ns diu que allò va indignar els jueus i que *"Davant d'això, els jueus, amb més afany, buscaven de matar-lo, perquè veien que, a més de violar el repòs del dissabte, afirmava que*

Ramon Alcoberro

Déu era el seu Pare i es feia així igual a Déu.” Jesús “es fa igual a Déu”, com els fills es fan igual als seus Pares.

L’expressió “fill de Déu” no vol dir que Déu hagi tingut un fill amb una dona. Déu és un esperit, no és res material. És com quan es diu que algú és “fill del Marroc” o “fill de Mataró”, vol dir que prové d’allí i que, per entendre’l s’ha de saber d’on ha sortit. Jesús és “fill de Déu” en aquest sentit. És una obra de Déu que ens supera. Estrictament parlant, per a un cristià Jesús no és un home que s’ha fet Déu, sinó la manifestació de Déu a la terra, la imatge del seu amor.

Quan es parla de “Déu pare” s’usa una metàfora que indica que, com si fos un pare humà però en un grau eminent, Déu protegeix i estima. “Pare” a escala humana vol dir molt més que “genitor”; no és pare estrictament que fa biològicament el fill, sinó qui l’ajuda, qui el fa créixer actua com a pare responsablement. Jesús és “fill” en el sentit que la seva acció és estimada per Déu, és expressió mateixa del que Déu Pare vol per a la humanitat. L’Evangeli de Joan (1,14), expressa això dient que el Verb (Déu) es va fer home i va habitar entre nosaltres a través del Fill.

Jesús per presentar-se ell mateix usa repetidament – fins a 66 vegades – l’expressió “fill de l’home”, que prové de l’Antic Testament. Al cap. 7 del Llibre de Daniel, que està carregat de símbols, diu el profeta que: «vaig veure venir amb els núvols del cel algú semblant a un fill d’home», com un personatge diví. Fill de l’home molt possiblement voldria dir per a un jueu del temps de Jesús, un home sense pecat, que és allò que Jesús és com a tal.

https://elpais.com/elpais/2018/03/15/ciencia/1521113964_993420.html